

“En aquests cinc anys d’orquestra resident al TAG hem fet una programació imbatible, molts gèneres diferents, molta música que no s’havia fet mai en aquest país”

formacions instrumentals. Aquesta filosofia és la que preval fins avui. Hi ha un nucli de 20 músics que sempre són els mateixos, però se n’hi poden afegir més.

Què va significar per a l’OCG ser orquestra resident del TAG?

D’entrada una acceptació dels valors de l’OCG pels organismes municipals i de la gent de cultura d’aquesta ciutat. També ens permetia demanar subvencions a les institucions i als patrocinadors que ens han ajudat molt i que han estat molt fidels, una situació bastant excepcional. A més a més, hem pogut encarrilar la filosofia de l’Orquestra: hem estat capaços de generar productes on s’ha barrejat altres arts, des d’òperes a funcions amb nens i nenes. En la temporada actual, per exemple, hi haurà una posada en escena amb elements teatrals en l’espectacle Tangos, en què ballarà Marta Carrasco. Són programes innovadors en les obres que es trien, en el tipus de repertori, molta música del segle XX, que orquestres similars no toquen per desconeixement, per una falsa idea que no pot agradar al públic. Nosaltres fem coses molt diferents sense haver de mantenir en nòmina 80 músics, ja que cobren per projectes. Aquest és un model d’orquestra que no és el més normal al nostre país però que en d’altres sí que ho és, fins i tot en formacions molt famoses. Si has de mantenir en nòmina molts músics es tendeix a l’estandarització i a fer sempre els mateixos tipus de programes. Una mica el que fem és barrejar el que fa una orquestra de cambra estàndard amb el que va fer, en el seu moment, l’Orquestra del Teatre Lliure que tocava exclusivament música del segle XX i contemporània.

Els nens ens presenten, que forma part d’aquesta recent nova temporada, s’inscriu en aquesta diversitat de propostes que promou l’OCG...

És un projecte que es durà a terme el mes de gener i que s’està treballant. El professor de l’escola de música i músic de l’Orquestra de Cambra, Eduard Herrero, prepararà alumnes de l’escola, d’entre 9 i 11 anys, perquè presentin una simfonia de Mozart que després tocarà l’OCG.

L’OCG es convertirà aviat en fundació...

La fundació consolidarà encara més l’OCG. Faltava definir una estructura jurídica que permetés anar més enllà, per exemple, en la recerca de patrocini, que té vies d’entrada més potents a partir d’una fundació. De vegades no podem créixer més perquè tenim poca infraestructura i no ens permet donar-nos a conèixer més.

Com veus el futur de l’OCG?

És un projecte sensacional, no n’hi ha cap més a Catalunya d’aquestes característiques. En aquests cinc anys que farem d’orquestra resident al TAG s’ha fet una programació imbatible, molts gèneres diferents, molta música que no s’havia fet mai en aquest país, molta música del segle XX que ha tingut molt èxit quan s’ha donat a conèixer. Estem fent plens fins a la bandera, amb 700 persones aplaudint l’OCG, és un èxit sense precedents. És per adonar-se que val la pena i que s’ha de continuar. Des del 2002 la meua dedicació ha estat quasi exclusiva amb l’OCG perquè el projecte demana temps però també perquè és molt engrescador. Jo ja estic pensant en el que farem el 2008. En els estudis que s’han fet en països anglosaxons i a Alemanya en veure que havia baixat el públic de música clàssica, s’ha conclòs que s’havia de reconduir la situació amb propostes com les que fa l’OCG, amb orquestres flexibles, programacions diverses i barreja d’arts. En definitiva, fer música de manera més desacomplexada i oberta.

“Barregem el que fa una orquestra de cambra estàndard amb el que va fer en el seu moment l’orquestra del Lliure, que tocava exclusivament música del segle XX i contemporània”